

Dit is mijn land!

Het was Kaatje Merks, de gekke dochter van de herbergier uit de Vleut, die fluisterde dat dit het Jaar van het Beest was, en dat er grote ellende over Best zou komen. Iedereen lachte haar uit. Aanvankelijk ging in het leven in dat jaar 1666 gewoon zijn gang.

Het leek zelfs een saai jaar te worden, waarin niets bijzonders gebeurde, daar op de Brabantse hei. De pest hield alleen huis in de grote steden, zoals Nijmegen en Den Bosch, waar duizenden mensen stierven. En de oorlog met Engeland speelde zich vooral af op zee en aan de kust. Maar in oktober van dat jaar strekte het Beest wel degelijk zijn klauwen uit naar de kleine gehuchten op de hei. Twintig jaar na de Tachtigjarige Oorlog zat Oirschot nog steeds diep in de oorlogsschulden. Daarom besloot de Heer van Oirschot grote stukken grond te verkopen in Aarle, Naastenbest en Verrenbest. Maar die grond was helemaal niet van hem, vonden de kleine boeren en de herders en de klompenmakers die daar woonden. Het was hún grond, al eeuwenlang. Zonder die grond en de populieren die daarop groeiden konden ze niet leven.

Op de late avond van 17 oktober werd Kaatje wakker van herrie. Het lawaai kwam van beneden, uit de gelagkamer van de herberg. Ze gleed haar bedstee uit, kroop naar het luik en opende het op een kiertje. Meteen rook ze de ranzige lucht van verschraald bier en kots.

Naar beneden glurend zag ze dat de gelagkamer stampvol zat. In het licht van de olielampen herkende ze Laurens van Roy en zijn vrouw Neesken. Naast hen zaten Nicolaas Santegoeds en zijn verschrikkelijke zonen Jan en Lambert. Aan de lange tafel zaten nog meer boeren en herders uit de omgeving.

Kaatje had een ontzettende hekel aan Jan en Lambert, die maar iets ouder waren dan haar. De twee broers hadden haar zo vaak gepest en uitgescholden dat ze niet meer naar school durfde. Door hun gestook dacht iedereen nu dat zij niet goed bij haar hoofd was. Nu zaten die twee rotjongens daar beneden, tussen de volwassenen, en dronken ze de ene pot bier na de andere.

‘We moeten los van Oirschot’, riep de herbergier. ‘Iedereen heeft het over vrijheid, maar die lui van Oirschot spelen hier de baas.’

‘Als ze morgen mijn grond verkopen steek ik ze een riek in hun donder!’ schreeuwde Laurens van Roy.

‘En weet je wie die kerels zijn, die jouw grond gaan kopen?’ vroeg de herbergier pesterig.

‘Oirschottenaren weer, natuurlijk!’ riep Lambert, op dat nare toontje dat Kaatje zo goed kende. ‘Dat pikken we toch zeker niet!’

‘Hou je er buiten, Lambert,’ zei zijn vader. ‘Dit zijn grote mensen zaken.’

‘Er is zelfs een dominee bij,’ wist de herbergier. ‘Zo’n vervloekte protestant. Waarom wil hij onze gronden kopen? Wat is die ketter hier van plan?’

‘Opstand!’ schreeuwde Lambert.

Neesken klom op haar stoel. ‘Vechten, iedereen moet vechten!’ gilte ze met overslaande stem.

‘Goed gezegd, vrouw,’ riep Laurens. Hij zwaaide met zijn pot, het bier klotste er overheen. ‘Het gaat om ons onze toekomst. We moeten die lui uit Oirschot een lesje leren.’

‘Dan mag jij morgen de eerste steen gooien, Laurens,’ riep Nicolaas Santegoeds. ‘Ik neem mijn hooivork wel mee.’

Kaatje had genoeg gehoord.

Oirschottenaren, kettters, oproer, vechten – het was haar duidelijk: het Jaar van het Beest was begonnen. Snel kleedde ze zich aan. Met kloppend hart zette ze haar krukje voor het zolderraam...

Bedenk jij hoe dit verhaal afloopt?

Voeg minstens 1.000 woorden en maximaal 3.000 woorden toe aan het verhaal.

Zet onder het verhaal:

- Je naam
- Leeftijd
- Huisadres
- In welke klas en in op welke school je zit

Stuur je verhaal uiterlijk 1 juli per mail naar: schrijfwedstrijd@200jaarbested.nl.